

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

num inciuile, quodd rariùs alijs miscentur nationibus, suis moribus infordecunt: Sed luunt pœnas ferocia sua, quodd diuifi crebriùs superantur, vbi indiuiifi ferent inuicti. Moriens Albertus testamento filijs commenda- uuit causam Idzardi comitis memorati, nè vnquàm il- lum defererent: Sciebat Groningensium in illum impla- cabile odium, quodd redditu pristina incolumitati, arma in illum exterminandum essent conuersuri: Occupaue- rat autem ille priori bello oppidum Dam, quodd ad mare ituris Groningensibus obuium est: idque prasidio impo- sito communiuit.

CAPVT XXVIII.

Militares terra Groningensis adhasere profugi Idzardo memorato, quodd nimia seruitute premerentur ab vrbicis, non permisi panem, aut potum, in adibus suis conficere: sed omnia ex oppi- do iuberentur expectari. Indè verò ad iudiciu euoca- rentur in dictum oppidum, quotiès vel de minimare à quopiam impeterentur. A vetusta memoria, cum inuici- cèm cadibus & incendio in se deseruerent homines me- morati, essentque in oppido ex militari genere, qui con- cilijs prasiderent cum ceteris oppidanis: complacitu- tum erat communi omnium assensu, ad euertendas ce- des & mutua incendia, vt de controuersis in oppido ex- perirentur: euocatiq; adessent, magnis pœnis constitutu, aut amissione dextera in criminalibus, aut prediorum euastatione in ciuilibus. Harum rerum abusus quidam inoleuit, cum desicerent in oppido militares, & Gronin- genses veteri constituto pertinaciùs inherebant. His ex- rebus orta dissensio, secreuit militares terra ab oppido: qui sese interim bello tonante in terra comitis cõtinuere.

Du-

Durātibz treugis, quas episcopus Traiectensis proximo anno interposuit, cū Groningenses iniquis ferrent animis oppidum Dam à comite teneri, conduxere manum peditum validam, aliquot millibus aureorum expromissis, quæ, dum expugnatū traderetur oppidum, soluerentur. Oppugnavere pedites cum ciuibz, nō satis communitum opidulum: Et nisi fortissimè ab his qui inerant, defensum esset, etiam expugnassent. Comes interim armauit suos aliquot exteris conductis: Mittebantur etiā à vicinis nonnulla supplementa: fortior creuerat, quā ut ab oppugnantibus posset sustineri. Itaque repulit primo impetu Groningenses: Priusquā tamē ille accederet, impletis fossatis fœno & euectionibus multis, transiliunt in oppidum gregarij. Ibi adunati qui intus erāt, repulerunt, aliquot cētenis oppressis. Sed ubi comes prodijt in aciem, redigūtur pedites collectitij cum Groningensibus pugnaturi, etiam duplato militum numero exuperati: Missilibus primū & deindè ex tormentis de parte comitum iacta saxa ordinem rupere, stragemq; fecere. Tum gregarij primi fugam ineunt, Groningenses sequuntur. Ibi magna fit strages de parte vrbicorū. Altera & hac peditum infida pugna, quæ vehementer eorum nomen extenuat, monstratq; & perfidum, & inane genus militum, solo nomine & gloriatione magnum. Tum victor comes firmat obsidionem, captiuis multis ex vrbe detentis: Tribus locis presidia imponit, nè quouis pacto quicquā importetur. Ad famē resistā respexit, nisi properata inundatione, aut rerū cōpositione oppido consuletur.

CAPVT XXIX.

Eodem illo tempore, cū ageretur annus primus post mille quingentos, Henricus dux Brunsvici se-

Ppp 2

nior.